

13 Μαΐου 2013

8

ὕπ' αὐτῶν ἀγιασμὸν τῶν ἑαυτῶν ἐνοριτῶν¹. Τὰ δ' ἐνοριακὰ ἅγια λείψανα δύναται νὰ λαμβάνῃ πρὸς ἀγιασμὸν τῶν πιστῶν ὁ ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου κελευσθεὶς ἐφημέριος ὅστις κελεύοντος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ παραχωρῇ ταῦτα τῷ ἑαυτοῦ συνεφημέριῳ αἰτουμένῳ τοῦτο².

6. Παρακαταθήκης³, ὡς λ. χ. πρὸς ἀσφαλεστέραν διαφύλαξιν τῶν ἀγίων λειψάνων⁴.

7. Ὡς καὶ αἰτία θανάτου κληροδοσίας καὶ κληρονομίας. Ἡ κληρονομία ἀγίων λειψάνων προὐκάλεσεν ἐνίοτε μακροὺς δικαστικούς ἀγῶνας τῶν συγκληρονόμων⁵ οἵτινες καθορίζουσιν ἔστιν ὅτε δι' ἰδίας συμφωνίας τὰ τῆς χρήσεως αὐτῶν⁶. Τὰ γράμματα δι' ὧν μεταβιβάζεται ἡ κυριότης ἀγίων λειψάνων ἰδίᾳ δὲ τὰ δωρητήρια συνετάσσοντο πρὸ τοῦ οἰκείου ἱεράρχου ὅστις μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρχόντων ἐβεβαίωσεν τὰ ἐν τῷ γράμματι⁷.

VI. Δωροῦνται καὶ καθόλου ἐκποιοῦνται κατὰ προτίμησιν πρὸς ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα⁸.

¹ Ὅρα τὰς ἐγκυκλίους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Ἐγκύκλιοι, σ. 558 - 560.

² Ὅρα τὴν εἰς τὸ 1 Δεκεμβρίου 1860 ἐρώτημα τοῦ ἐπισκόπου Φωκίδος ἀπόκρισιν τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1861 ἀριθ. 11502/35 γνωρισθεῖσαν καὶ τοῖς λοιποῖς ἐν τῷ βασιλεῖῳ ἀρχιερεῦσι διὰ τῆς ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1861 ἀριθ. 11502/39 ἐγκυκλίου ἣν ὄρα ἐν ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Ἐγκύκλιοι, σ. 562 - 563. Ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ ἀπηγόρευσε μὲν ὁ πάπας Κλήμης ὁ Γ' διὰ τῆς ἀπὸ 1760 διατάξεως «Cum sient» Rom. Cont., I, 336, τῷ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Imola μοναστηρίῳ τῶν Καπουτσίνων τὸν πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας ἢ εὐαγγ. ἰδρύματα δανεισμὸν ἀγίων λειψάνων ἐπὶ πονηρῇ τῆς τῷ πάπᾳ reservata excommunicatio latae sententiae, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης δὲν ἐσκοπεῖται ἡ μὴ ἀπώλεια ἀγίων λειψάνων τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου. Τισαύτας προστατευτικὰς τῆς κυριότητος παπικὰς διατάξεις ὄρα παρὰ HINSCHIUS, 5, σ. 582 σημ.

³ Ὅρα ἐν Νέῳ Ἑλληνομνήμονι, 8, 1911, σ. 238.

⁴ Οὕτω καὶ ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ ὄρα τὸ παρὰ Βενεδίκτῳ τῷ ΙΔ' de beatif lib. IV, p. 2, σ. 26, N. 24, μνημονευόμενον γράμμα τοῦ πάπα Κλήμεντος τοῦ Η' πρὸς τὸν τῆς Zamora ἐπίσκοπον ἐν ᾧ τῷ ναῷ ἐναπετέθη τὸ λείψανον τοῦ ἀγίου Ἰλδεφόνσου πρὸς τὸ παρακωλύσαι τὴν ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἀρπαγὴν ἢ βεβήλωσιν.

⁵ Οὕτω αἱ ἕριδες τῶν συγκληρονόμων τῆς οἰκογενείας Βούλγαρη ἥ ἐκ προικῶς περιῆλθε τὸ ἐν Κερκύρᾳ λείψανον τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος διήρκεσαν ἐπὶ ὀλόκληρον σχεδὸν ἑκατονταετηρίδα λήξασαι τὸ 1721.

⁶ Μὴ ὑπολαμβάνοντες δ' οἱ συγκληρονόμοι τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος ἀρκετὴν τὴν μίαν κλεῖδα τῆς τῷ ἁγίῳ λείψανον περιχοῦσης λάρνακος κατεσκεύασαν καὶ δευτέραν, ἣ ἔττα προσετέθη καὶ τρίτη, ταύτη δὲ καὶ τετάρτη. Κατὰ τὸ Αὐστριακὸν δίκαιον δύναται τὰ ἅγια λείψανα νὰ περιέλθωσι τοῖς κληρονόμοις ἀλλὰ μόνον ἂν οὗτοι ἀνήκουσι τῇ Ρωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ. Ὅρα τὸ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1826 Hof de Kret, ἐν Kropatseck K. Grutta, Sammlung der G., 411, 387.

⁷ Οὕτω ὁ μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Εὐθύμιος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρχόντων ἐβεβαίωσε τὰ ἐν τῷ βεβαιωτικῷ γράμματι τοῦ ἀπὸ ἔτους 1413 τοῦ Δραγομοῖρου μεγάλου βορνίκου ἐκ γένους τοῦ ἡγεμόνου Βλαντισλάου βοεβόνδα πρὸς τὴν ἐν Μετεώροις μονὴν τοῦ ἀγίου Στεφάνου δωρηθέντα ἅγια λείψανα. Ὅρα ἐν Βυζαντίδι, 1, σ. 322.

⁸ Οὕτω παρ' ἡμῖν ἐν ἔτει 1835 ἐπετράπη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμματείας ἵνα τὰ ἅγια λείψανα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων καταγραφέντα πρότερον καὶ ζυγισθέντα σὺν τῇ θήκῃ αὐτῶν

ὕπ' αὐτῶν ἀγίασμον τῶν ἑαυτῶν ἑνοριτῶν¹. Τὰ δ' ἑνοριακὰ ἅγια λείψανα δύνανται νὰ λαμβάνη πρὸς ἀγίασμον τῶν πιστῶν ὁ ἐκ τοῦ ἑνοριακοῦ ναοῦ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου κελευσθεὶς ἐφημέριος ὅστις κελεύοντος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ παραχωρῇ ταῦτα τῷ ἑαυτοῦ συνεφημερίῳ αἰτουμένῳ τοῦτο².

6. Παρακκατὰθήκης³, ὡς λ. χ. πρὸς ἀσφαλεστέραν διαφύλαξιν τῶν ἀγίων λειψάνων⁴.

7. Ὡς καὶ αἰτία θανάτου κληροδοσίας καὶ κληρονομίας. Ἡ κληρονομία ἀγίων λειψάνων προὐκάλεσεν ἐνίοτε μακροὺς δικαστικοὺς ἀγῶνας τῶν συγκληρονόμων⁵ οἵτινες καθορίζουσιν ἔστιν ὅτε δι' ἰδίας συμφωνίας τὰ τῆς χορήσεως αὐτῶν⁶. Τὰ γράμματα δι' ὧν μεταβιβάζεται ἡ κυριότης ἀγίων λειψάνων ἰδίᾳ δὲ τὰ δωρητήρια συνετάσσοντο πρὸ τοῦ οἰκείου ἱεράρχου ὅστις μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρχόντων ἐβεβαίῳ τὰ ἐν τῷ γράμματι⁷.

VI. Δωροῦνται καὶ καθόλου ἐκποιοῦνται κατὰ προτίμησιν πρὸς ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα⁸.

¹ Ὅρα τὰς ἐγκυκλίους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Ἐγκύκλιοι, σ. 558 - 560.

² Ὅρα τὴν εἰς τὸ 1 Δεκεμβρίου 1860 ἐρώτημα τοῦ ἐπισκόπου Φωκίδος ἀπόκρισιν τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1861 ἀριθ. 11502/35 γνωρισθεῖσαν καὶ τοῖς λοιποῖς ἐν τῷ βασιλεῖῳ ἀρχιερεῦσι διὰ τῆς ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1861 ἀριθ. 11502/39 ἐγκυκλίου ἣν δὲ ἐν ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Ἐγκύκλιοι, σ. 562 - 563. Ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ ἀπηγόρευσε μὲν ὁ πάπας Κλήμης ὁ Γ' διὰ τῆς ἀπὸ 1760 διατάξεως «Cum sient» Rom. Cont., I, 336, τῶ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Imola μοναστηρίου τῶν Καπουτσίνων τὸν πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας ἢ εὐαγγ. ἰδρύματα δανεισμὸν ἀγίων λειψάνων ἐπὶ ποινῇ τῆς τῷ πάπᾳ reservata excommunicatio latae sententiae, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης δὲν ἐσκοπεῖτο ἡ μὴ ἀπώλεια ἀγίων λειψάνων τοῦ εὐρημένου μοναστηρίου. Τριακτὰς προστατευτικὰς τῆς κυριότητος παπικὰς διατάξεις δὲ παρὰ HINSCHIUS, 5, σ. 582 σημ.

³ Ὅρα ἐν Νέῳ Ἑλληνομῆμονι, 8, 1911, σ. 238.

⁴ Οὕτω καὶ ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ δὲ παρὰ Βενεδίκτῳ τῷ ΙΔ' de beatif lib. IV, p. 2, σ. 26, N. 24, μνημονευόμενον γράμμα τοῦ πάπα Κλήμεντος τοῦ Η' πρὸς τὸν τῆς Zamora ἐπίσκοπον ἐν ἧς τῷ καθ' ἑναπετέθη τὸ λείψανον τοῦ ἀγίου Ἰλδεφόνσου πρὸς τὸ παρακωλύσαι τὴν ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἀρπαγὴν ἢ βεβήλωσιν.

⁵ Οὕτω αἱ ἔριδες τῶν συγκληρονόμων τῆς οἰκογενείας Βούλγαρη ἢ ἐκ προικῶς περιήλθε τὸ ἐν Κερκύρᾳ λείψανον τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος διήρκεσαν ἐπὶ ὀλόκληρον σχεδὸν ἑκατονταετηρίδα λήξασαι τὸ 1721.

⁶ Μὴ ὑπολαμβάνοντες δ' οἱ συγκληρονόμοι τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος ἀρκετὴν τὴν μίαν κλειδα τῆς τῷ ἁγίῳ λείψανον περιεχούσης λάρνακος κατεσκεύασαν καὶ δευτέραν, ἣ εἶτα προσετέθη καὶ τρίτη, ταύτη δὲ καὶ τετάρτη. Κατὰ τὸ Αὐστριακὸν δίκαιον δύνανται τὰ ἅγια λείψανα νὰ περιέλθωσι τοῖς κληρονόμοις ἀλλὰ μόνον ἂν οὗτοι ἀνήκουσι τῇ Ρωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ. Ὅρα τὸ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1826 Hof de Kret, ἐν Kropatseck K. Grutta, Sammlung der G., 411, 387.

⁷ Οὕτω ὁ μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Εὐθύμιος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρχόντων ἐβεβαίωσε τὰ ἐν τῷ βεβαιωτικῷ γράμματι τοῦ ἀπὸ ἔτους 1413 τοῦ Δραγομοῖρου μεγάλου βορνίκου ἐκ γένους τοῦ ἡγεμόνου Βλαντισλάου βοεβόνδα πρὸς τὴν ἐν Μετεώροις μονὴν τοῦ ἀγίου Στεφάνου δωρηθέντα ἅγια λείψανα. Ὅρα ἐν Βυζαντίδι, 1, σ. 322.

⁸ Οὕτω παρ' ἡμῖν ἐν ἔτει 1835 ἐπετράπη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμματείας ἵνα τὰ ἅγια λείψανα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων καταγραφέντα πρότερον καὶ ζυγισθέντα σὺν τῇ θήκῃ αὐτῶν